

Z dnešního evangelia:

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.“ Když se všichni lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“ (Lk 3,15-16.21-22)

K zamyšlení

Ježíš zde symbolicky bere na sebe hříchy, které zde jiní zanechali, a nese je na „oltář kříže“. Význam celé události budou učedníci schopni pochopit teprve po Velikonocích. Avšak to neklade žádné překážky Pánu, který již nyní zahájil cestu záchrany každého člověka, tedy i nás. Není to jen Ježíš, který by zachránil svět. Celá Nejsvětější Trojice se podílí na záchraně. Je to Otcova vůle a je to Duch svatý, který provází Ježíše při jeho hlásání. Právě v této slavnosti můžeme tedy

objevit velikost lásky Nebeského Otce k člověku. (vira.cz)

Modlitba

Bože lásky, ukaž nám naše místo na tomto světě,
kde jsme nástroji tvé lásky
vůči všem bytostem této země,
protože ani jedna z nich není tebou zapomenuta.
Osviť ty, kdo vládnou mocí a penězi,
aby neupadali do hříchu lhostejnosti,
milovali obecné dobro,
podporovali slabé, a pečovali o svět, který obýváme.
Chudí i země křičí: Pane ujmi se nás svojí mocí
a svým světlem,
chraň každý život a připravuj mu lepší budoucnost,
aby přišlo tvoje království spravedlnosti,
pokoje, lásky a krásy.
Buď pochválen!
Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Největším uměním lidského bytí je umět žít.
- Náboženství není břemeno, ale pomoc abychom zvládali život.
- Snob musí na všem najít něco špatného, chvála není nic jiného než hlasitý projev zdraví. (Sinclair Lewis)

VÁCLAV

 č. 2. (2016)

10.1. 2016

Svátek Křtu Páně

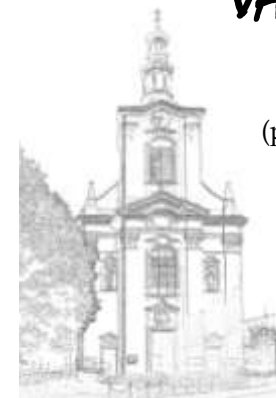
(po něm končí Vánoční doba, podle tradice koledy se může zpívat do 2. února)

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice

webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 16.30 hod. St – v 16.30 hod. Čt – v 7.30 hod. Pá – v 16.30 hod. Ne – v 9.00 hod.
SULEJOVICE	Ne – v 10.30 hod.
MILEŠOV	Pá – v 9.00 hod.
VELEMÍN	So – v 10.00 hod.
LUKAVEC	Út 12.1.2016 v 15.00 hod.

AKTIVITY V TÝDNU:

+ Modlitební skupina Út od 15.30 hod.

Kdo by si přál požehnat byt, oznamte to, prosím, v sakristii.

INTENCE MŠÍ SV.

Ne – 10.1.2016 – v **9.00 hod.** za projevená Boží dobra
v Sulejovicích – v **10.30 hod.** za farníky

Út – 12.1.2016 – za obrácení sestry

St – 13.1.2016 – za za víru vnoučat a pravnoučat

Čt – 14.1.2016 – na dobrý úmysl

Pá – 15.1.2016 – za † Pavla Šnajdra a celý rod

Ne – 17.1.2016 – v **9.00 hod.** za † Leopolda Šubrtu
a celý rod

v Sulejovicích – v **10.30 hod.** za farníky

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

178. Neztrácí svátost svůj účinek, když ji udílí člověk, který toho není hoden?

Nikoliv. Svátosti působí prostým udělením (ex opere operato), protože v nich působí sám Kristus. Tedy nezávisle na mravním postoji nebo na duchovním přístupu udělovatele. Postačí pouhá jeho vůle jednat ve shodě s církví.

Udělovatelé svátostí by v každém případě měli vést příkladný život. A přece svátosti nepůsobí kvůli jejich osobní svatosti, nýbrž z moci Ježíše Krista, který v nich osobně jedná. Respektuje ovšem přitom naši svobodu, ve které se rozhodujeme, jestli tu či onu svátost přijmeme nebo ne. Proto svátosti mohou plně působit jen za předpokladu, že se v nich spoléháme na Krista.

NĚKTERÉ PÁMÁTKY V TÝDNU

15. 1 – připomínka - sv. Pavel "Poustevník" Thébaský

Narodil se v Thébách v Horním Egyptě. Za pronásledování byl udán jako křesťan a utekl na poušť. Našel si místo chráněné skálou, s palmou a vodním pramenem. Žil tam v přísném odříkání po 90 let a s nikým se nesetkal, až jej objevil 90letý poustevník Antonín, kterému cestu ukázala zvířata. Oba poustevníci spolu hovořili, a Pavel požádal Antonína o plášť darovaný Athanášem, aby ho v něm pochoval, protože nadešla hodina jeho smrti. Pavel skonal, než se Antonín s pláštěm vrátil. Antonín jej pohřbil a vzal si na památku jeho roucho z palmového listí. Pavlova postava je nesporně historická a jeho život vylíčil svatý Jeroným r. 376

Ve 12 století, za císaře Manuela Komnena, bylo jeho tělo přeneseno do Cařihradu, odtud asi v roce 1240 do Benátek a pak do Ofenu v Maďarsku. V Římě se nachází část jeho hlavy.

13. ledna – nez. pam. sv. **Hilaria**, biskupa a učitele církve

17. ledna – 2. neděle v mezidobí (pam. sv. Antonína,

opata)

10. února bude letos Popeleční středa

Tělo (Anselm Grün)

Mniši pouště byli přesvědčeni o tom, že k nám Bůh mluví prostřednictvím našeho těla. Tělo je barometr, který nám ukazuje, jestli jsme skutečně otevřeni, jestli Duch pronikl do hlubin našeho těla a duše a utváří nás, nebo jestli nás formuje něco jiného. Tělo mnoha zbožných lidí vyznačuje strach. Můžeme to poznat podle křečovitých ramen nebo sevřených zubů. Někteří další jsou vůči svému tělu necitliví. Takoví lidé potlačili své pocity a svá záda použili jako jejich odkládiště. Duchovní otcové potřebovali mít vycvičené oči, aby rozpoznali zdroj toho, co bylo viditelné. Z těla poznali ducha člověka.

Bůh k nám mluví i prostřednictvím nemocí. Často nás upozorňuje na věci, které jsme opomněli nebo zanedbali. Měli bychom brát nemoc jako výzvu, jejímž prostřednictvím nám Bůh chce ukázat, že bychom měli žít přiměřeněji a víc vědomě. Možná jsme překročili svou míru. Možná bychom se měli chovat opatrněji. Možná bychom měli víc vnímat své nitro, reflektovat, co se v naší duši děje.

Nemoc je často Božím upozorněním, jež bychom neměli přeslechnout. Řada lidí takové napomenutí nechce slyšet. Vnímají své tělo ryze přírodovědecky. Jestliže je nemocné, má to vždy jen vnější příčiny. Odmítají se podívat prostřednictvím své nemoci do duše. Tím ale své tělo odstříhnou od vztahu k Bohu a přeslechnou Boží hlas v něm. Nemoc se může stát duchovní výzvou k tomu, abychom se osvobodili od iluze, že stačí jen se dost modlit nebo žít zdravě a pak se nám nemůže nic stát. Nemoc nám ukazuje, co je v našem životě důležité. Zásadní není to, abychom byli pokud možno zdraví a pokud možno zvládli udělat co nejvíc. Důležité je být otevřený Bohu, ve zdraví i v nemoci – když jsme silní i když jsme bezmocní.

BULA MISERICORDIAE VULTUS (TVÁŘ MILOSRDENSTVÍ),

KTEROU PAPEŽ FRANTIŠEK VYHLÁSIL
MIMOŘÁDNÝ SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

František, římský biskup a služebník Božích služebníků,

všem, kdo budou číst tento list: Milost, milosrdenství a pokoj!

1. Ježíš Kristus je tváří Otcova milosrdenství. Je zřejmé, že tento výrok shrnuje tajemství křesťanské víry. Milosrdenství se stalo živým a viditelným a dosáhlo svého vrcholu v Ježíši Nazaretském. „Nekonečně milosrdný“ (Ef 2,4) Otec poté, co zjevil Mojžíšovi svoje jméno „Boha milosrdného a milostivého, shovívavého, velmi laskavého a věrného“ (Ex 34,6), různými způsoby a v mnoha dějinných momentech nadále dával poznávat svoji božskou přirozenost. V „plnosti času“ (Gal 4,4), když bylo podle jeho plánu spásy všechno připraveno, poslal svého Syna narozeného z Panny Marie, aby nám zjevil svoji lásku definitivně. Kdo vidí jeho, vidí Otce (srov. Jan 14,9). Ježíš Nazaretský svým slovem, svými činy a celou svou osobou zjevuje Boží milosrdenství.

2. O milosrdenství potřebujeme neustále rozjímat. Je zdrojem radosti, vyrovnanosti a pokoje. Je podmínkou naší spásy. Milosrdenství je slovem, které zjevuje tajemství Nejsvětější Trojice. Milosrdenství je poslední a svrchovaný čin, kterým nám Bůh vychází vstříc. Milosrdenství je základním zákonem, který přebývá v srdci každého člověka hledícího upřímným zrakem na bratra, kterého na své životní pouti potká. Milosrdenství je cesta, která sjednocuje Boha a člověka, protože otevírá srdce naději, že jsme trvale milováni i navzdory hranicím, které způsobil náš hřích.

Ve středu 13.1. 2016 vzpomínáme **150. výročí zjevení Panny Marie ve Filipově** a uzdravení Magdaleny Kadeové. Mše svaté se budou konat od 4.00 hod., od 9.00 hod., od 10.30 hod a od 17.00 hod.